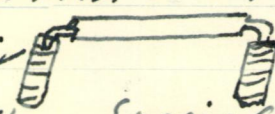
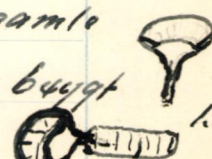
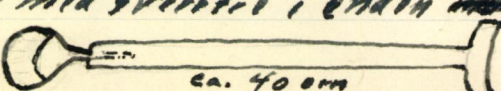


1. Når kyr fekk skav, vart dei meire hårslott og blankare og finare i holdet enn kyr som var meire tuffet og skral på grunn av "svelteføring" som var nok så ålment i gamle dagar, og ein ^{namnte} kjøterhandlar gav difor meire for dei farsle dyra. Nokko fastsett tillegg i prisen var det ikkje.
2. At somme kunne tru at kjøtet vart svart når dyra fekk mykje skav og svart bork er friclog, men det var ikkje ålmen røynde at vanleg skav verka slik.
3. Nokko større kalvar fekk lög av skav iblanda "drikka". Nyfødde kalvar og grisungar måtte ein vere varsam med, dei tolde så lite, men mykje kunne dei få om kyrne fekk skav. At skav av visse treslag var sers farleg i så måte, er ikkje kjend her, men skav av rogn (og alm. ~~ett~~), var best. Det heitte det var "medisin i skav."
4. Nokko fastsett regel eller mål for ^{kor} mykje skav ein skulle skava på dei einskilde gardane, var det nok ikkje. I dårlege förär skov dei mangedobbel så mykje som i bra förär. Det galdt å berga over vinteren flest mogleg av oppeta dyr. (Sjå demit i pkt. 4 i funskeliste)
5. Tollekniven var mest brukt til å skara med (sjå p. 16 --). Vanleg bandkniv  vart nytta til store stranger (stokker). Spesielt laga skavkniv var sjeldan, men kjend er to typer laga av gamle ljåsbrot. 1. type hadde kort skaft. Kjærn var buget til ein ring, og ljåsbakken drive i skaftet.  Den andre typen hadde same form på kniven, men lengre skaft, ca. 40 cm, og med tverrtre i enden ~~inndann~~ til å skumot armhola. 2. type  ca. 40 cm Vinkelen mellom skaft og sjölre bitjærnet ca. 60°

Skarvkniven kunne nok nyttast til
utholingsarbeid, men om han vart det,
er ikkje kjend.

6. Staur eller Stolpe til hjelp under skavinga
er ikkje kjend.

7. Dei gardane som ikkje hadde skarvskog,
kjøpte helst skarv ved i lasservis mot kontanter.
Kr. 2.- pr. lass kring 1900 åra- eller mot
arbeidsytting o. a. til vederlag.

Husmenn og andre kunde og få til gjøvande
skarv ved kring plassen eller skar som låg
ukjørt og ferngrint til for eigaren.

Eg veit om eit tilfelle at ein liten skog-
teig - mest for skaret sin del - vart arhenda.
Bortleige av skarvskog kjønner ein ikkje til.

8. Det er truleg at det ved deling av
sameigaskog, vart teki omsyn til skaret.

9. Almenning er det ikkje her.

10. Husmenn hadde det ein veit, ikkje rett
til skarvskog. (Sjå elles under p. 7).

11. Skarv helle er ikkje kjend.

12. At luftskallen (gebonden, nissen) kunne
setja på skaret att om ein skarva med
skavinga, er ikkje kjend, men det var
stor synd å fare stygt-slått med
mat til folk og fe.

Sjå 7, 10. AR.